

ת"פ 37708/06/21 - מדינת ישראל יחידת תביעות שלוחת רמלה נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 37708-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל

המאשימה מדינת ישראל יחידת תביעות שלוחת רמלה
באמצעות עוה"ד מעיין דואק
נגד
הנאשם פלוני (עציר)
באמצעות עוה"ד אסף שלם

הכרעת-דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום האוחז בחובו ארבעה אישומים ומייחס לו באישום הראשון תקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק וחבלה במזיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק. כן מייחס לו באישום השני פריצה לרכב, עבירה לפי סעיף 413 רישא לחוק וחבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק. באישום השלישי מיוחסת לנאשם תקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג, לפי סעיפים 382+380(ג) לחוק, ובאישום הרביעי תקיפה סתם בן זוג, לפי סעיפים 382+379(ב) לחוק.

עובדות כתב אישום

1. על פי האישום הראשון נטען כי ביום 27.5.2021 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, נסעו הנאשם ואשת הנאשם הגב' ב"ד (להלן: המתלוננת), ברכב מסוג מזדה (להלן: הרכב), מכיוון נס ציונה לכיוון רמלה כשהמתלוננת נוהגת ברכב והנאשם יושב בסמוך אליה, לאחר ששניהם צרכו סמים. בנסיבות אלו נטען כי הנאשם דרש מהמתלוננת שתיתן לו כסף עבור רכישת סם מסוג קריסטל, תוך שדפק בחוזקה באמצעות מברג שהיה ברכב על גבי לוח המחוונים של הרכב תוך שגורם לו נזק. המתלוננת אמרה לנאשם כי תיקח אותו לרכוש את הסם אולם ביקשה להיכנס לפני כן לתחנת דלק בכניסה לרמלה. משהגיעו לתחנת הדלק, יצאה המתלוננת מהרכב וניסתה לברוח מהנאשם, אז נרגע הנאשם ואמר למתלוננת לשוב לרכב ושילכו לישון. המתלוננת שבה אל הרכב והנאשם והיא נסעו חזרה לכיוון נס ציונה, אז החל הנאשם פעם נוספת לצעוק ולהשתולל ברכב תוך שמטיח במתלוננת כי יש לה כסף והיא מסתירה זאת ממנו. נטען כי המתלוננת עצרה את הרכב בהגיעם לכניסה לכביש 431, יצאה מהרכב והחלה לברוח מהנאשם אשר דלק אחריה. מיד ובסמוך תפס אותה הנאשם ואמר לה פעם נוספת שילכו לישון והמתלוננת שבה אל הרכב. כן נטען כי בנסיבות אלה, בעוד נהגה המתלוננת בכביש 431, תוך כדי הנסיעה, החל הנאשם להשתולל ולצעוק פעם נוספת על המתלוננת, תוך שאחז בחגורת הבטיחות של המתלוננת בחוזקה על מנת למנוע ממנה מלברוח מהרכב פעם נוספת. המתלוננת עצרה את הרכב בצד הדרך, נחלצה מהחגורה ופתחה את דלת הנהג בעוד הנאשם מנסה לסגור את דלת הרכב. נטען כי בנסיבות אלה בעוד המתלוננת שכובה על מושבי הרכב הקדמיים, טיפס הנאשם על גביה כשברכיו על גבי החזה שלה, חנק אותה באמצעות ידו האחת בעודו אוחז במברג בידו השנייה, הצמידו לצווארה

עמוד 1

ואמר לה: "אני יהרג אותך ואותי ביחד אין לי מה להפסיד". בהמשך נטען כי הצליחה המתלוננת להשתחרר מאחיזתו תוך שתפסה את הנאשם בגרונה באמצעות ציפורניה אשר הותירו שריטות על הנאשם. אז ברח המתלוננת מהרכב ונכנסה לרכב חולף של עובר אורח שעבר במקום וביקשה את עזרתו. נטען כי כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת אודם ונפיחות בשפה, סימני חבלה אדומים וכחולים בגבה, ברגלה הימנית, במרפק יד ימין, וכאבים בכל חלקי גופה.

2. על פי האישום השני נטען כי בעקבות המתואר באישום הראשון, ביום 27.5.2021 נסעה המתלוננת לישון בבית אמה ברחוב (להלן: הבית), והחנתה את הרכב סמוך אל הבית כשהוא סגור ונעול. בנסיבות אלה, נטען כי ביום 28.5.2021 בשעת בוקר שמועדה המדויק אינו ידוע למאשימה, הגיע הנאשם אל הבית וקרא למתלוננת וכן דפק על גבי דלת הבית, והמתלוננת לא הגיבה. נטען כי בהמשך התפרץ הנאשם אל הרכב של המתלוננת בכך שניסה לפתוח את דלת הרכב האחורית באמצעות חפץ עשוי ברזל שטיבו אינו ידוע במדויק למאשימה ובהמשך ניפץ את חלון הרכב הימני האחורי. עוד נטען כי הנאשם נכנס לרכב ונטל מתוכו את בגדיו וכן בגדיה של המתלוננת, לאחר מכן הניח את מגן השמש של הרכב על גבי פתח החלון השבור ועזב את המקום.

3. על פי האישום השלישי, נטען כי כשבועיים עובר למועד האישום הראשון, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, בשעת צהריים, שהו הנאשם והמתלוננת בחניית חוף הים בחדרה. בנסיבות אלה, שוחח הנאשם בטלפון או אז בערה חמתו של הנאשם מסיבה שאינה ידועה למאשימה, והמתלוננת אמרה לנאשם שהיא רוצה לנוח. נטען כי בתגובה נגח הנאשם באמצעות ראשו בראשה של המתלוננת וכי כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת שטפי דם מתחת לשתי עיניה ונפיחות מעל אפה.

4. על פי האישום הרביעי, נטען כי מספר חודשים עובר ליום 15.6.2021 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עת לנו הנאשם והמתלוננת בבית אמה של המתלוננת, בשעת לילה, בעוד הנאשם והמתלוננת שכובים במיטה, ביקש הנאשם מהמתלוננת שתיקח אותו לרכוש סם, המתלוננת השיבה לנאשם כי היא עייפה ושיהיה בשקט מכיוון שמעיר את אמה. בנסיבות אלה קמה המתלוננת מהמיטה, אז דחף הנאשם את המתלוננת על המיטה, כך נטען, נטל מברג שהיה מונח בחדר, חנק אותה באמצעות ידו האחת בעודו אוחז במברג בידו השנייה וקירב אותו לכיוון צווארה.

מענה לכתב האישום ומהלך המשפט

5. הנאשם בתשובה לכתב האישום כפר כפירה כללית ומוחלטת. לטענתו מדובר בעלילת שווא שרקמה המתלוננת אשר גרמה את החבלות לעצמה וטענה שזהו מעשה ידיו של הנאשם.

6. מטעם המאשימה העידו: מר ש' מ. (להלן: ש'); מר י. (להלן: נהג המוניתי); המתלוננת; אחותה של המתלוננת, הגב' מ"א (להלן: מ'); בת דודתו של הנאשם, הגב' מ"ד (להלן: מ"ד). הוגשו בהסכמה: הודעת נאשם מיום 27.5.21 (ת/1); הודעות נאשם מיום 21.6.21 (ת/2) ומיום 15.6.21 (ת/3); דו"ח פעולה שערכה רס"ר בן אליהו מיום 27.5.21 (ת/4); מזכרים שערך רס"ב זוהר שלום מיום 30.5.21 בשעה 11:54 (ת/5) ומיום 1.6.21 בשעה 17:26 (ת/6); דו"ח פעולה שערך רס"ר ג'ומעה חלף (ת/7); מזכרים שערך רס"ב זוהר שלום (ת/8 - ת/10); ת/13-16, ת/18-19; דו"ח פעולה שערך רס"ר טל ולד (ת/11); דו"ח עיכוב מיום 9.6.21 (ת/12); מזכר שערך רס"ר ברוד גולדי מיום 11.6.21 בשעה 15:46 (ת/17); דיסק שיחה למוקד 100 ומצלמות גוף (ת/20); דו"ח סרטון המתעד

את פנים הרכב (ת/21); סרטונים בהם נראה הנאשם מאיים בהתאבדות(ת/22); תצלומים (ת/23, ת/24); צילום (ת/25); תמונות חבלה של המתלוננת (ת/26 - ת/27) ושל הנאשם (ת/28 - ת/30).

7. להגנה העיד הנאשם, בנו מר ע"ד (להלן: ע'); הגב' א"ד(להלן: א') וכן הגב' פ"ד (להלן: האם). וכן הוגשו בהסכמה עדויותיה של מ' במשטרה (נ/1+נ/2) ועדותו של ש' (נ/3).

8. סיכומי הצדדים נשמעו בעל פה.

9. לא ראיתי להפריד בין פרק הדיון וסקירת הראיות ואלו יובאו במאוחד בפרק הדיון תוך התייחסות לטיעוני הצדדים.

דיון והכרעה

10. אקדים אחרית לראשית ואומר כי בחנתי את עדויות הצדדים ואת יתר הראיות שהונחו בפני ולאחר שעשיתי כן, הגעתי למסקנה לפיה עלה בידי התביעה להוכיח את המתואר בכתב האישום. במרכז ראיות המאשימה ניצבת עדות אמינה של המתלוננת באשר לכל האירועים המפורטים בכתב האישום על פרטיהם וזו נתמכת בעדויותיהן של אחיותיה (נ' ומ'), עדויותיהם של ש' ונהג המונית, עדותה של מ' בת דודתו של הנאשם, דוחות פעולה של השוטרים, הקלטות שיחות למשטרה, תמונות חבלות שנגרמו למתלוננת, תמונות נזק שנגרם לרכב, סרטון המתעד את פנים הרכב ביום רכישתו וחוסר האמון שרכשתי לנאשם ולעדי ההגנה מטעמו. אפרט.

המתלוננת

11. כרקע לעדותה סיפרה כי היא בת 39, נשואה לנאשם מזה כ-5 שנים, להם אין ילדים, ובמהלך השנים התגוררו רוב התקופה בבית אימה. מאז מעצרו אין בין השניים קשר.

12. המתלוננת סיפרה בעדותה, בכנות ובפתיחות אודות מערכת היחסים עם הנאשם שהחלה באהבה גדולה בצעירותם, על העבודה המשותפת במשק בית, הקשיים עימם התמודדו לרבות השימוש המשותף בסמים, מערכת היחסים האלימה, ההכחשה, ההסתרה מפני הסובבים אותה וכן סיפרה אודות הסיבות שהובילו אותה למסור תלונה במשטרה, בין היתר לנוכח החשש כי הנאשם יפגע בעצמו.

13. ניכר היה כי המתלוננת לא מבקשת לצמצם או להפחית מהקשיים הנלווים לשימוש המשותף בסמים או מחלקה במערכת היחסים הזוגית שעלתה על שרטון. "הייתה לנו מערכת יחסים צפופה מידי, רוב הזמן היינו ביחד, בזמן האחרון, בחודשיים האחרונים לפני שעזבתי זה כבר התחיל להימאס והרגשתי כמו כלא. כל המטרה שלי פה זה לבוא ולעזור ושיהיה רק טוב ולא להתנכל לבן אדם" (פרוטוקול מיום 19.9.2021 - עמוד 6 שורה 29-30); "קנינו את הסם, אני והוא קנינו...נגענו ביחד, מעשנים את הסם" (עמוד 7 שורה 27-29).

14. המתלוננת העידה בכנות ובפתיחות גם בנוגע לנתונים שאין בהם כדי להחמיא לה לרבות השימוש

האינטנסיבי בסמים, עד שהגיעה לשפל המדרגה, וכלשונה: "הייתי כל היום בתחנה, הייתי במצב קטסטרופלי, לא הבנתי מה רציתי מעצמי ואמרתי שאני חייבת לעשות את הצעד הזה. הגעתי למקום שהייתי... טוב, לא... הייתי אח"כ במקום סגור, במקלט. המטרה של המקלט זה לדאוג לי קודם כל, לתת לי את השקט הנפשי. זה מקלט לנשים מוכות. מפה באמת זה נתן לי קו לחיים... דאגו לי, באתי לשם בלי בגד, בלי תחתון"; "עליתי 13 ק"ג, אחרי סוכות מתחילה טיפול בהתמכרויות, אני משלמת חובות, אני דואגת לעצמי, שוכרת דירה, יש לי הכל בבית". (עמוד 15 שורה 29-30).

15. המתלוננת התמודדה היטב גם עם שאלות נוקבות בחקירה נגדית, בין היתר בנוגע לכך שנטלה כדורים פסיכיאטריים, התמכרותה לסמים קשים מסוג קריסטל, הנהיגה תחת השפעת סמים, כמו גם העובדה כי גם בימים אלו עושה שימוש בסמים קלים לצורך הרגעה (עמוד 18 שורות 12-17 שורות 23-33, עמוד 21 שורות 18-20; עמוד 26 שורות 25-33; עמוד 27 שורות 8-12). במאמר מוסגר אומר כי לאחר שצפיתי במצלמות הגוף המתעדות את השיחה עם המתלוננת סמוך למקרה הראשון, ובהשוואה למראה של המתלוננת בעת מתן העדות, בהחלט אפשר להבחין בשיפור ובהטבה במצבה הגופני והנפשי גם יחד.

16. המתלוננת גוללה בעדותה באופן אותנטי את האירועים האלימים המתוארים בכתב האישום. עדותה הייתה קוהרנטית סדורה, עקבית, מעוגנת בהקשר זמן ומקום, עשירה בפרטים ורגשויותה התאימו לתוכן דבריה. התרשמתי כי המתלוננת זכרה את האירועים כהווייתם ותיארה אותם מתוך חוויה אישית.

17. כך סיפרה המתלוננת כי ביום 27.5.2021 נסעו השניים ברכב מכיוון נס ציונה לכיוון רמלה, כשהיא נוהגת ברכב והנאשם יושב במושב הנוסע לצידה ולאחר שצרכו סמים (עמוד 7 שורות 20-21). כן תיארה כיצד דרש הנאשם כי תיתן לו כסף עבור רכישת סם מסוג "קריסטל" תוך שדפק בחוזקה באמצעות מברג שהיה ברכב, על גבי לוח המחווניים של הרכב תוך שגורם לנזק (עמוד 9 שורה 4-3). עדותה של המתלוננת בנקודה זו נתמכת בעדותה של נ' שהוגשה בהסכמה, וכן בסרטון שצולם ביום רכישת הרכב ממנו אפשר לראות כי החלק הקרוב ללוח המחווניים תקין ולא נצפו עליו חורים (עמוד 24 שורות 26-33; עמוד 25 שורות 1-3; עמוד 25 שורות 29-30; ת/23, ת/24, ת/21, ת/18).

18. המתלוננת הוסיפה וסיפרה כי במהלך הנסיעה עצרה את הרכב שלוש פעמים, בפעם הראשונה בתחנת הדלק יילו ועוד פעמיים על כביש 431 (עמוד 9 שורה 6, עמוד 9 שורה 22). "באותו היום נכנסתי לתחנת דלק כדי לברוח, ברחתי לתחנת הדלק כדי להשתחרר ממנו, נכנסתי לתחנות דלק שיראו את המצב שלי, אחרי זה הוא אמר... שיראו איך אני נראית... אמרתי לבעלי שאני רוצה לקנות קפה כדי להתעורר, לא היה לי כסף, נכנסתי למוכר שם שיראה כאילו איך אני נראית שאני מבוהלת מפחדת ואז בעלי אמר לי בואי נלך הביתה..." (עמוד 8 שורות 16-17). בפעם השנייה בה עצרה את הרכב, הבחין בה עובר אורח (שגיא) וכלשונה: "זה היה לפנות בוקר ואני מנסה לברוח שיראו אותי מכוניות, נכנסתי לתוך מכונית והוא אמר שהוא פוסט טראומה ודברים כאלה, הבן אדם התקשר למשטרה ובאו... וכן אמרה לעובר אורח כי "תשחרר אותי ממנו (מהנאשם)" בעוד שהנאשם אמר לו שיש לה "פוסט טראומה" (עמוד 8 שורות 23-24; עמוד 10 שורות 2-6, עמוד 17 שורה 29, עמוד 18 שורה 6). באשר לפעם האחרונה מסרה: "ב-431 לפני התקיפה, בגשר כשבאנו לנסוע לנס ציונה, הגענו ל-431 בגלל שברחתי כמה פעמים הוא תפס את החגורה. הרכב היה בנסיעה ואז עצרתי אותו בצד..." (עמוד 9 שורות 22-23).

19. את האלימות שחוותה בתוך הרכב תיארה כך: "הוא התחיל להרים לי את ההנדברקס ויצאתי מהאוטו ועוד פעם נכנסתי, הוא קרא לי לבוא לאוטו שהכל בסדר, באנו לנסוע לנס ציונה וב- 431 הוא מחזיק לי את החגורה ולא נותן לי להשתחרר, שאם הוא ממשיך עם הדיבור או משהו שאני לא אברח. ב- 431 הוא תפס לי את החגורה וכשהוא ראה שאני רוצה להשתחרר הוא תפס לי את הדלת, פתחתי אותה הוא בא לסגור, הייתי שכובה על ההנדברקס, הוא חנק אותי וסתם לי את הפה" (עמוד 8 שורות 20-24). וכן: "היו חיכוכים... ואז כשראיתי שהוא תופס לי את החגורה ובאתי לצאת מהאוטו והוא תפס אותי ואני בועטת בדלת (מדגימה) כדי שיראו אנשים, וגם לא היו יותר מידי אנשים, זה היה 4 בבוקר. הייתי שכובה על ההנדברקס עם הגב, הוא סתם לי את הפה כשצחקתי הצילו, חנק אותי ובא עם המברג ואמר אני אהרוג אותך. היה עם המברג ביד, עשה לי ככה (מדגימה הצמדה לגרון) הרגשתי דקירה לא מעבר לזה, את החניקה וסתימת הפה אני זוכרת בוודאות" (עמוד 9 שורות 27-33).

20. כמו כן המתלוננת תיארה כיצד הבחינה בחבלה שנגרמה לרכב (אישום שני): "יום למחרת, יום שישי, באתי ללכת לעשות קניות, אחרי שבכל יום חמישי לא הייתי עם הרכב, הרכב היה בחניה של הבניין של אמא שלי, ברחוב ברחובות. אני יורדת ובאה לפתוח את האוטו ורואה שהרכב פתוח, אני מסתכלת מזווית העין ורואה שכל המושב האחורי זכוכיות, לא הבנתי מה קרה, אז ראיתי שהבגאז' ריק וכל הדברים שלי והבגדים שלי לא שם, לא התמקדתי בזה, לא היה דחוף לי, התקשרתי אליו למה פתחת, זה היה בכוונה, הוא אמר שעשה את זה בטעות, שניסה לפתוח וזה נשבר, ומאז לא עניתי לו ולא שום דבר. יום למחרת אם אני לא טועה הוא שלח סרטונים לאחותו שהוא תולה את עצמו ואז אחותי שלחה את זה למשטרה ופה נפרדו דרכינו" (עמוד 12 שורות 4-1). עדותה של המתלוננת באישום זה נתמכת הן בתצלומי הנזק שנגרם לרכב (ת/25) והן בעדותו של הנאשם (עמוד 28 שורות 3-1), אשר בניגוד לכפירה אותה מסר, הודה כי גרם נזק לרכב וכי זוהי זכותו שכן הרכב בבעלותו. לטענה זו עוד אדרש בהמשך.

21. את האירוע האלים המתואר באישום השלישי תיארה המתלוננת באופן הבא: "שבועיים לפני כן בערך היינו בעבודה שלי, עבדתי במשק בית בקיסריה, סיימנו, הלכנו לים חוף אולגה בחדרה, נשכבתי קצת באוטו והוא התחיל לדבר, אמרתי לו אני רוצה לנוח שקט, אמר בואי ניסע, אני רוצה לנוח וסתם מסתובבת, אז יצאתי מהאוטו כי לא יכולתי להישאר שם יותר והוא בא אלי בעצבים ונתן לי נגחה בראש, לחלק הזה (מצביעה על הגבות והמצח)" (עמוד 13 שורות 7-11) וכן "ישבנו בהתחלה בחוף, אח"כ עלינו לאוטו ושמתי את הראש קצת ואז הוא דיבר עם בת הדודה שלו, אמרתי לו תנמיך את הקול, ואז הוא יצא מהאוטו ועדיין אני שומע אותו מדבר, יצאתי מהאוטו להשתחרר לנשום אוויר... כבר הלכה לי ... לא רוצה לנוח יותר, ואז אולי חשש שאני רוצה לברוח לא יודעת מה חשב ואז בום, נתן לי נגיחה בראש" (עמוד 19 שורות 2-4, עמוד 19 שורות 19-28).

22. המתלוננת העידה בחקירה הנגדית והראשית ובאופן דומה אודות האירוע האלים המתואר באישום הרביעי: "אצל אימא שלי בחדר שלי. בשעות הלילה. הוא רצה שאקח אותו לקנות סמים. הייתי עייפה ורציתי לישון. אני לא אוהבת שמפריעים לאימא שלי לישון. היא שומעת הכל. הוא חנק אותי, כשבאתי לקום הוא דחף אותי על המיטה. אחרי שזה נגמר, עליתי לישון... הייתי על המיטה הוא בא אליי וחנק אותי. אמרתי לו שאני אעיר את אימא שלי שתראה. הוא החזיק מברג לבוא אליי (מדגימה יד על הצוואר)" (עמוד 14 שורות 31-33, עמוד 15 שורות 2-3; עמוד 26 שורות 4-5).

23. המתלוננת תיארה את החבלות באישום הראשון באופן הבא: "נהיה לי כחולים ברגליים וסימנים מההנדברקס בגב" (עמוד 10 שורה 9), "זו תמונה של המכות שקיבלתי מההנדברקס. אני בעצמי לא ידעתי מה נהיה לי. פה זה גם שפשוף שנפילתי - מצביעה על צילום של המרפק" (עמוד 10 שורה 15-16), תיאורה של המתלוננת בדבר נסיבות האירועים האלימים מתיישב בין היתר, עם החבלות בהן הבחינה רס"ר חן בן אליהו על פניה של המתלוננת ותועדו בדוח הפעולה שערכה וכן בתצלומים (ת/26-28, ת/31). וכך תיארה את החבלות באישום השלישי: "הכל התנפח לי, כל זה (מצביעה מתחת לעיניים) נהיה לי שטף דם והייתי נראית זוועה. זו נפיחות שנשארה לי באף וכנראה שיש לי סדק גם. בין הגבות למטה כל זה היה לי ממש סימן, ומתחת לעיניים שטף דם רציני. מצביעה על תמונה נוספת של הפנים" (עמוד 13 שורות 10-14; עמוד 19 שורות 23-25).

24. הטענה לפיה המתלוננת בדתה את האירועים מליבה או שפגעה בעצמה והמציאה את הפרטים הרבים והצליחה לדבוק בהם לאורך זמן, אין לה על מה לסמוך. המתלוננת לא הקצינה את תיאורה ולא הפריזה בו, היא הקפידה לסייג את דבריה כאשר לא הייתה בטוחה בפרט מסוים, כאשר נשאלה באשר לפרט שלא היה ידוע לה, ציינה זאת במפורש ולא ניסתה להשלים את החסר. כך מסרה כי לא ראתה שהנאשם הוא שגרם נזק לרכב כמתואר באישום השני והיא נסמכת על הדברים שנאמרו לה מפי הנאשם (עמוד 24 שורה 6), וכך גם ציינה כי אינה זוכרת מתי נגרמו החבלות ברכב (עמוד 28 שורות 6-13).

25. התיאור שסיפקה המתלוננת בעדות אחיד ועקבי. ההגנה לא טענה אחרת והימנעותה מהגשת הודעתה של המתלוננת במשטרה לצורך הוכחת סתירות מדברת בעד עצמה. מרבית השינויים בעדותה הינם שינויים קלים וטבעיים שאינם עומדים בלב העניין, המלמדים על אותנטיות תיאור קרות האירוע ושאינן המדובר בעדות "מדוקלמת" שנועדה להפיל את הנאשם.

26. כמו כן המתלוננת ענתה לא פעם תשובות שדווקא הקלו על הנאשם. כך העידה כי הרגישה "רק דקירה" (עמוד 9 שורה 30), כן הדגישה כי על אף שהנאשם הפעיל לחץ על החזה בשעה שרכן לעברה עם ברכיו, לא נגרמה לה חבלה בחזה (עמוד 22 שורות 6-7). עוד ניכר כי אהבה את הנאשם והיא אינה מבקשת ברעתו: "לא התלוננתי כי דאגתי ולא רוצה לרעתו, רוצה רק שיהיה לו טוב שיטפל בעצמו" (עמוד 12 שורות 22-33); "גם היום אני באה במטרה שיטפל ויעזור לעצמו" (עמוד 13 שורה 2) וכן: "דאגתי לבן אדם הזה, לא רציתי להרע לו, רציתי רק שישוחרר" (עמוד 12 שורה 14, עמוד 10 שורה 32). ועוד: "ב- 27.5 לא התלוננתי, חקרו אותו ושחררו אותו. שחררו אותו, אני בין לבין ניסיתי לראות מה קורה אם הוא שוחרר, לא שוחרר, היה לי פחד לישון" (עמוד 11 שורה 27-28), "לא רציתי לפגוע בו" (עמוד 17 שורות 6-12, עמוד 23 שורות 11-12).

27. ההגנה הצביעה על קשיים בעדותה של המתלוננת ביניהם, העובדה כי תחילה מסרה לשוטרים כי לא תקף אותה ולא איים עליה כמתואר באישום הראשון, אלא שמסרה כי "החליקה מהרכב" (ת/4 + תיעוד מצלמות גוף), וכן העובדה כי המתלוננת סיפרה למ"ד שהחבלה בפניה נגרמה כתוצאה מנפילה על סלע בחוף הים (עמוד 13 שורה 18, עמוד 14 שורות 4-12). אולם, המתלוננת הסבירה האמור בניסיונה להסתיר ולטשטש מפני הקרובים לה, לא רק את עומק ההתמכרות לסמים הקשים, אלא גם את האלימות שנקט הנאשם כנגדה בניסיון להגן על הנאשם אליו חשה אהבה גדולה והיא חששה ממעצרו (עמוד 25 שורות 13-21). התרשמתי מכנות דבריה וניכר היה כי תקופה ארוכה חיה בצל, פחד וחשש מפני הנאשם, עד לפנייה למשטרה. למרבה הצער, הדחקה הסתרה כמו גם שיהוי במסירת תלונה כנגד בן הזוג הפוגע, הן תופעות מוכרות ונפוצות והסיבות לכך רבות. להתרשמותי זהו המקרה כאן.

28. בא כוח הנאשם עמד בסיכומיו על התנהגותה והתנהלותה של המתלוננת במהלך המשפט באופן המעורר לטעמו קושי רב ופוגם במהימנות גרסתה. בין היתר הפנה לכך שהמתלוננת לא השיבה ברצינות על מספר שאלות שהופנו כלפיה וכן קיללה והעירה הערות בזמן שמיעת עדי ההגנה. נכונה אני להסכים עם ההגנה שהתנהגותה של המתלוננת בזמן שמיעת העדויות אינה הולמת את המעמד בבית המשפט. עם זאת, תגובותיה במהלך עדותה יכולות לעלות בקנה אחד עם המבוכה והקושי הכרוכים בחשיפתם של האירועים האלימים, ואמירות לא קלות שהשמיעו כלפיה ואודותיה, עדי ההגנה, ונועדו להכפיש את דמותה ושלא לצורך.

29. לא התרשמתי כי למתלוננת אינטרס לשקר במשפט, תחילה היא לא רצתה להתלונן חרף מעשיו של הנאשם באישום הראשון (ת/31 ותיקוד השיחה עמה במצלמות גוף רס"ר חן בן אליהו), ובהחלט אפשר שאלמלא הסרטונים, בהם נראה הנאשם כורך חבל סביב צווארו, התלונה לא הייתה מוגשת (עמוד 13 שורה 20, עמוד 13 שורות 22-23; עמוד 22 שורות 15-18; עמוד 23 שורות 15-18; עמוד 23 שורות 22-32). ללמדך כי הסרטונים הטרידו את המתלוננת באופן כן ואמיתי, היא חששה לחייה ולחיי הנאשם ולא בכדי. צפייה בסרטונים מעלה תמונה מטרידה ביותר של אדם אובססיבי, כפייתי, אינו צפוי, המהווה סיכון ממשי.

30. עובדה זו מכרסמת בטענת ההגנה לפיה מדובר בסיפור שקרי, לו אכן כל שחפצה המתלוננת להיפרד מהנאשם ולהרע לו, שהרי יכלה למסור האשמה כלפיו כבר במפגש הראשוני עם השוטרת ביום 27.5.2021. ובאם יש אמת בדבריו של הנאשם לפיהם הציע למתלוננת לא אחת להתגרש, שהרי היא אף לא הייתה צריכה להתאמץ ולספר סיפורים דמיוניים תוך נטילת סיכון ממשי מפני אחריות פלילית, ונראה שהיה יותר קל ופשוט, להסכים להצעתו ולהתגרש. העלאת טענה בדבר עלילת שווא היא מרחיקת לכת - בפרט כאשר מובאים בחשבון הקשיים הכרוכים בהגשת תלונה על אלימות במשפחה ובחוויות הליך משפטי מסוג זה, שהם ידועים ומוכרים.

31. לסיכום, מצאתי את עדותה של המתלוננת מהימנה וניכרים בה סימני אמת רבים, כמו האופן בו נמסרה העדות, האופן בו תיארה את הדברים, מאפייני עדותה שהייתה קוהרנטית וחסרת סתירות של ממש כמו גם הימנעותה מהקצנתם של התיאורים. אין לקבל את טענתו של הנאשם כי המתלוננת בדתה את האירועים מליבה לאחר שהושפעה על ידי בני משפחתה אשר ביקשו שהנאשם לא יהיה חלק מחייהם. אמנם אמה של המתלוננת לא נחקרה ולא העידה במשפט, אך אין בכך כדי לשנות את מסקנתי, וזאת לנוכח התרשמותי מהעדות העקבית המפורטת ומרובת הפרטים של המתלוננת לצד העדויות המחזקות אותה כפי שיפורט להלן.

מ' (אחותה של המתלוננת)

32. כרקע סיפרה כי היא בת 34, אחותה הקטנה של המתלוננת, היא סיפרה כי הייתה מודעת לכך שמערכת היחסים בין המתלוננת ובין הנאשם מורכבת, רוויה במתחים ומריבות והיא אף לא הסתירה כי הייתה מודעת לכך שהשניים עושים שימוש בסמים מסוכנים. התרשמתי כי מ' מכירה היטב בחלקה של המתלוננת במערכת היחסים המורכבת כמו גם באחריותה לשימוש בסמים וניכר כי לא ביקשה להשליך את מלוא האחריות על הנאשם.

33. מ' העידה כשם שעשתה במשטרה כי הבחינה בסימני חבלה על פניה של המתלוננת, היא שאלה אותה כיצד נגרמו והיא השיבה כי נגרמו כתוצאה מנפילה בחוף הים. לדבריה, לא האמינה שאכן כך היה ולאחר מספר ימים סיפרה לה המתלוננת כי החבלות נגרמו כתוצאה מתקיפתו של הנאשם, אשר נגח בפניה (עמוד 29 שורות 1-6; נ/1). עוד העידה מ' כי הבחינה בסימנים כחולים על גבה של המתלוננת וצילמה אותם. המתלוננת סיפרה לה כי הם תוצאה של מעשיו של הנאשם המתוארים באישום הראשון בו תקף אותה ואיים עליה באמצעות מברג ומספריים (עמוד 29 שורות 6-10; עמוד 29 שורה 29, עמוד 30 שורה 2-3; נ/1).

34. עדותה של מ' מתונה, היא אינה מתלהמת ולא ניכרת בה הגזמה או ניסיון להשחיר את פניו של הנאשם. התרשמתי כי מ' סיפרה אודות הידוע לה, ולא ביקשה להוסיף או לנדב מידע שאינו ידוע לה מידיעה אישית. כך ביקשה להדגיש כי לא ראתה מריבות בין הנאשם ובין המתלוננת, והיא אף לא ראתה את הנאשם תוקף את המתלוננת, אלא שכל עדותה מבוססת על דברים שסיפרה לה המתלוננת אודות האירועים השונים (עמוד 30 שורה 23; עמוד 30 שורה 33; עמוד 31 שורה 13; עמוד 33 שורות 12-15). כן מסרה כי "תאריכים וזמנים אני לא ממש יודעת לומר" (עמוד 29 שורה 10, עמוד 29 שורות 17-18; עמוד 32 שורה 27).

35. ההגנה הפנתה להבדל בין עדותה של המתלוננת אשר סיפרה כי הנאשם איים עליה רק באמצעות מברג, ובין דבריה של מ' לפיהם, המתלוננת סיפרה לה כי הנאשם איים עליה גם באמצעות מברג וגם באמצעות מספריים. לעמדת ההגנה יש בכך להשליך גם על חוסר מהימנות התיאור שמסרה המתלוננת (על אף שהמתלוננת לא נשאלה על כך בחקירה הנגדית). דעתי שונה. התרשמתי כי ההבדל נובע בעיקר מהאופי האמוציונלי של האירועים ואף ייתכן שדבריה של המתלוננת לא הובנו כהלכה. העובדה כי מ' העידה על כך בכנות ובפתיחות מלמדת על הגינותה ומהימנותה הרבה. לו היה מדובר בשתי גרסאות זהות לחלוטין אזי היה מתעורר חשש לתיאום גרסאות. אין זה המקרה כאן.

36. אבהיר, מ' העידה אודות דברים אשר שמעה מהמתלוננת בחלוף הזמן, אלו אינם מאפשרים לראות בחלק זה של עדותה כעדות חיצונית העומדת בפני עצמה. ואולם, הם משתלבים עם דבריה של המתלוננת לפיהם, הסתירה את האלימות מפני הסובבים אותה, והיא שיתפה את אחותה רק לאחר מספר ימים. עדותה של מ', מחזקת את משקלה הפנימי של עדות המתלוננת, מהימנות הדיווח העקבי והאחיד אותו מסרה ואמינותה הכללית.

מ"ד

37. כרקע לעדותה סיפרה כי היא בת הדודה של הנאשם, אם לשלושה ילדים. מערכת היחסים בינה ובין הנאשם תקינה והיא נהגה לארח אותו ואת המתלוננת בביתה מידי פעם. לדעתה מערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת מורכבת: "הם לא מסתדרים, כל מיני סיטואציות, לא צריכים להיות אחד עם השנייה", וייתכן כי ברקע בגידה וחוסר נאמנות (עמוד 11 שורה 31-32). מ"ד הוסיפה לספר כי מודעת לכך שהשניים נהגו לעשות שימוש בסמים ואפשר שחלקה של המתלוננת בכך רב יותר (עמוד 12 שורות 1-4). לתחושתה הנאשם אובססיבי כלפי המתלוננת וקשה לו להיפרד ממנה (עמוד 11 שורה 12-13 שורה 31), וכמה פעמים אמרה לו "שחרר אתה לא בשבילה והיא לא בשבילך" (עמוד 11 שורה 11-12).

38. עוד העידה מ"ד כי הייתה עדה למקרים בהם ביקשה המתלוננת לברוח מפניו של הנאשם והאחרון מנע ממנה לעשות כן (עמוד 10 שורות 12-10; עמוד 10 שורות 17-18), אך היא ביקשה להבהיר כי לא ראתה בין השניים אלימות (עמוד 12 שורה 17-18).

39. מ"ד העידה כי הבחינה בסימן חבלה במצחה של המתלוננת (עמוד 10 שורה 32-33; עמוד 12 שורה 20-27). והאחרונה סיפרה לה תחילה כי החבלה נגרמה כתוצאה מנפילה על סלע, אך לאחר מכן מסרה לה כי הנאשם הכה אותה וגרם לחבלה (עמוד 10 שורה 26-27, שורות 30-31; עמוד 12 שורה 20-21). כמו כן, ובניגוד לטענת הנאשם, סיפרה כי האחרון אמר לה כי ב"ד נפלה על סלע וקיבלה מכה בראש (עמוד 11 שורה 20-21). מ"ד ביקשה להדגיש כי היא אינה יודעת מי מבין השניים דובר אמת ומיהו דובר השקר.

40. עדותה של מ"ד מתונה. היא לא ביקשה להשחיר את פניו של הנאשם, אלא שהרחיבה אודות החלקים הטובים באופיו: "אני כן יודעת שהוא אוהב אותה ומתוך אהבה שלו אליה" (עמוד 11 שורה 7). ניכר כי ביקשה לצמצם מחומרת מעשיו "הוא (הנאשם) לא יזיק לה ולא יעשה לה רע" (עמוד 11 שורה 15). עוד התרשמתי כי מ"ד ביקשה לדייק בעדותה ככל האפשר, היא תיארה את הידוע לה מבלי להוסיף או לגרוע, והיא הדגישה כי אינה יודעת מה התרחש בין השניים ב"חדרי חדרים" (עמוד 10 שורה 14-15, עמוד 11 שורה 25, שורה 32); כן התרשמתי כי מ"ד ידעה לערוך הבחנה בין דברים שראתה במו עיניה לבין שמועות ששמעה מאחרים.

41. גם מ"ד בדומה למ' סיפרה אודות דברים אשר שמעה מהמתלוננת בחלוף הזמן, וגם אלו אינם מאפשרים לראות בהם כעומדים בפני עצמם. אולם, אלו משתלבים עם דבריה של המתלוננת באופן המחזק את משקלה הפנימי של עדותה, מהימנות הדיווח העקבי והאחיד אותו מסרה ואמינותה הכללית.

נ' ש'

42. עדותה של נ', אחותה של המתלוננת, במשטרה מיום 14.6.2020 הוגשה בהסכמה כעדות ראשית (ת/32), והיא נחקרה ארוכות בחקירה נגדית.

43. כרקע לעדותה סיפרה בכנות ובכאב רב אודות הסיפור המשפחתי המורכב, כאשר היא ואחיותיה גדלו ללא דמות אב ואימם לא היוותה עבורן דמות מיטיבה, אשר ביקשה לגונן על בנותיה ובעיקר על המתלוננת. נ' הוסיפה לספר בפתיחות על התמכרותה לסמים, הליכי הגמילה והקשיים הנלווים להם והניקיון מסמים מזה שנים רבות. כן העידה על הקושי של המתלוננת לחשוף בפני המשפחה את דבר קיומה של מערכת היחסים האלימה עם הנאשם, חוסר האונים שלה ושל משפחתה לעמוד מנגד לאחר שהמתלוננת הבהירה כי לא רצתה בעזרתם (ת/32 שורות 30-32). עוד תיארה כיצד חרף זאת, וכחלק מתהליך מורכב, עודדה את המתלוננת למסור תלונה במשטרה וכיצד ליוותה אותה בתהליך זה. נ' לא הסתירה את ההסתייגויות שהיו לבני המשפחה לקשר בין הנאשם ובין המתלוננת. כמו כן היא לא ביקשה להסתיר, ואף הסבירה, כי הסרטון בו תועד הנאשם כשהוא קשור עם חבל על צווארו כמי שמבקש לשים קץ לחייו (ת/32 שורות 4-5; עמוד 37 שורות 1-4) היווה אירוע שגרם לה (וגם לאחרים), להבין כי הסכנה הנשקפת למתלוננת כתוצאה ממעשיו הבלתי צפויים והקיצוניים של הנאשם, ממשית ומוחשית. ההסבר בנסיבות העניין מובן והגיוני.

44. נ' סיפרה כי אודות מקרה בו שמעה חילופי צעקות בין הנאשם ובין המתלוננת אך טיבן אינו ידוע לה במדויק. בהגינותה הרבה סיפרה כי המתלוננת שיתפה אותה במעשיו האלימים של הנאשם בדיעבד בעוד שעל מקרים אחרים שמעה מאחותיה (ת/32 שורה 47). בחקירה הראשית והנגדית הבהירה, כשם שעשתה במשטרה, כי היא לא הייתה נוכחת באירוע בו תקף הנאשם את המתלוננת ואין בכוונתה להעיד אחרת ויש בכך ללמד על מהימנותה הרבה (עמוד 36 שורה 2).

45. לא מצאתי להרחיב הדיבור אודות החלק בעדותה של נ', שם היא מתארת דברים שנאמרו לה על ידי אחרים להם סיפרה המתלוננת על שארע, שכן צודק בא כוח הנאשם כי מדובר בעדות שמיעה מובהקת. עם זאת, הדברים ששמעה נ' מפיה של המתלוננת באופן ישיר, אודות המתואר באישום הרביעי בהחלט מחזקים את מהימנות הדיווח אותו מסרה המתלוננת והעקביות בעדותה (ת/32 שורות 18-19; שורות 23-25). כך העידה נ' כי בחלוף זמן בעוד המתלוננת הייתה מפוחדת ומבועתת, היא סיפרה לה כי הנאשם חנק אותה ואיים עליה באמצעות מברג (עמוד 36 שורה 7, עמוד שורה 14-16, עמוד שורות 37 שורות 14-17).

46. עדותה של נ' תומכת בעדותה של המתלוננת בנוגע לבעלות ברכב והשימוש בו, כמו גם באשר לתקינות החלק הקרוב ללוח המחוננים. כך סיפרה כי המתלוננת קנתה את הרכב, היא הייתה נוכחת באותו המעמד, הנאשם לא היה מעורב בשום צורה או אופן בקניית הרכב (עמוד 36 שורות 9-12). נ' הציגה סרטון שצולם ביום קניית הרכב המתעד את חוץ ופנים הרכב ואפשר לראות כי בניגוד לטענת הנאשם עליה ארחיב בהמשך, אין חורים בחלק הקרוב ללוח המחוננים ברכב (ת/32 שורה 56-67).

שגיא

47. כרקע לעדותו סיפר כי הוא בן 37 עובד. הוא אינו מכיר את המתלוננת או את הנאשם. שגיא העיד כי ביום 27.5.2021 סביב השעה 04:00 נסע בכביש 431 והבחין בזוג אנשים עומדים מחוץ לאוטו, האישה עומדת קרוב יותר לנתיב הנסיעה. לדבריו ראה את הגבר מרים יד לעבר האישה והדבר גרם לו לחשוד כי מדובר במקרה של אונס (עמוד 38 שורה 6; שורה 29), הוא תיאר כי נסע בנסיעה אחורנית עד שנעצר סמוך לגבר ואישה, והאישה נכנסה לרכבו. לדבריו, האישה נראתה נסערת מאוד, שיערה היה מתולתל ופזור, והיא אמרה לו "תיקח אותי ממנו, תיקח אותי ממנו, הוא מרביץ לי" (עמוד 38 שורה 8, עמוד 40 שורה 11-12).

48. כן הוסיף שגיא ותיאר כי לאחר מספר שניות נכנס הגבר והתיישב לצידה ברכב ואמר לו "זו אשתי היא פוסט טראומטית, היא משתוללת ומרביצה לי" (עמוד 38 שורה 12, עמוד 40 שורה 9). בשלב זה מסר שגיא כי ביקש מהשניים לצאת מהרכב ואמר לגבר "תעשה לי טובה אל תרביץ לה". עוד מסר כי התקשר למשטרה שכן חשש לחייה של האישה "בראש שלי אמרתי אם הוא ירצח אותה" (עמוד 38 שורה 15; עמוד 40 שורה 20). שגיא הודה בהגינותו הרבה כי לא היה בטוח בפרשנות שנתן לאירוע בו הבחין בשעת החשכה, ביקש לדייק בדבריו ותיאר כי ראה הנפה של היד, אך לא ראה כי הגבר מרביץ לאישה (נ/3) שיחותיו של שגיא למשטרה הוקלטו ותומללו (ת/33 + דיסק שיחה למוקד 100).

49. שגיא עצר בצד הדרך מתוך אזרחות טובה וכמי שחשד שמתבצעת במקום עבירה, והוא חסר עניין בדבר תוצאות ההליך, אין חולק על כך. אומר כי אינני רואה את השוני בין עדותו של שגיא בבית המשפט ובין הדברים שתועדו בשיחה עם המוקד ובהמשך בעדותו במשטרה, שגיא תיאר בהגינותו הרבה גם בעדות לפניי וגם במשטרה, כי הוא אינו בטוח בפרשנות שנתן לאירוע בו הבחין בשעת חשכה. בהתאם, התרשמתי כי ביקש לדייק בדבריו, הוא תיאר כי הגבר הניף ידו לעבר האישה, אך לא ראה כי הגבר מרביץ לה.

50. על אף ששגיא לא ראה את התקיפה באופן מלא, יש בעדותו להוות חיזוק לעדותה של המתלוננת. אמרתה הספונטנית של המתלוננת לשגיא כי הנאשם תקף אותה, שנאמרה סמוך למעשה האלימות, בהזדמנות הראשון והיא נוגעת במישרין לנסיבות המקרה, מהווה חריג לעדות שמועה. כמו כן מצאתי כי האופן בו תיאר שגיא את האירוע מתיישב עם גרסת המתלוננת יותר מאשר עם עדות הנאשם אשר מסר גרסאות רבות ושונות, עליהן עוד ארחיב בהמשך, אך בתמצית אומר כי הנאשם טען כי המתלוננת ברח מהרכב רצה לעבר מכוניות נוסעות, והתיישבה על הכביש והוא ביקש למנוע מכלי רכב לפגוע בה. הנאשם הכחיש כי הרים או הניף יד לעברה של המתלוננת. דברים אלו אינם משתלבים עם עדותו של שגיא אשר ראה את שני בני הזוג עומדים מחוץ לרכב, וכן ראה תנועה של הנפת יד להבדיל מניסיון לאחוז בידה או להרימה מהכביש.

נהג המונית

51. נהג המונית סיפר כי נסע מכיוון צפון לדרום ובמטרה להתחבר לכביש 431 לכיוון חולון, הבחין ברכב שעצר והוא נעצר אחריו לפתע רצה אליו בחורה שנראתה היסטרית, היא צעקה לעזרה "תעזרו לי תעזרו לי", "תצילו אותי, תצילו אותי" (עמוד 5 שורה 17 ; עמוד 6 שורה 2; עמוד 7 שורה 27; עמוד 8 שורה 23). לדבריו הבחין בגבר רץ אחריה. נהג המונית הסביר כי מדובר באירוע של מספר שניות, והתקשה להבין את הסיטואציה במלואה. כן מסר כי לא הצליח לעצור את הרכב ולכן מיד התקשר למשטרה ומסר כי רצה לעברו בחורה שביקשה עזרה. עדותו תואמת את תמליל השיחה למוקד 100 (ת/35). עדותו של נהג המונית אף היא מחזקת את עדותה של המתלוננת והדברים שנאמרו על ידי בפרק העוסק בשגיא יפים גם כאן בשינויים המחויבים.

הנאשם

52. בחנתי את דמותו והתנהלותו של הנאשם ונתתי דעתי להסברים שסיפק. בניגוד לרושם המהימן שהותירה המתלוננת, לא התרשמתי לחיוב מעדותו של הנאשם, וזאת בלשון המעטה.

53. אפתח ואומר כי התרשמתי כי המעמד בבית המשפט אינו פשוט עבור הנאשם, הוא הרבה להתפרץ במהלך שמיעת העדויות ועשה כן במיוחד בעת עדותה של המתלוננת. הנאשם בכה פעמים רבות, הוא מלמל אמירות לעצמו וכן השמיע בקול דברים שנועדו בעיקר לאוזניה של המתלוננת. בין היתר הצהיר על אהבתו הרבה אליה, הביע צער, ואף הביע בקול את רצונו בתיקון הטעויות שעשה ובשיקום מערכת היחסים. על אף שבית המשפט שב והתריע בפניו של הנאשם כי הוא אינו יכול להפריע למסירת העדות, הוא התקשה לשמור על איפוק ובחלק מהמקרים הוצא מהאולם.

עדות המתלוננת לדוגמא, בחלקה, נשמעה בהעדרו (עמוד 6 שורה 17, שורה 24, עמוד 7 שורה 11; עמוד 8 שורה 4-5).

54. עדותו של הנאשם התארכה יתר על המידה ושלא לצורך, לא רק משום שהנאשם לא חסך בפרטים (גם כאלו שכלל לא נדרשו), אלא משום שהיה צורך לשוב ולשאול את אותן השאלות, וניכר היה כי הוא מתחמק ממתן תשובות ענייניות או תשובות לגופן של האשמות, גם כאשר אלו נשאלו על ידי בא כוחו. האחרון ביקש ממנו להתרכז ולהשיב לגופו של כתב האישום, לא לקפוץ מנושא לנושא או להרחיב בנוגע לעניינים שאינם דרושים (פרוטוקול מיום 28.11.2021 - עמוד 15 שורות 15-16, עמוד 16 שורה 22; עמוד 17 שורה 20). פעמים רבות התבקש הנאשם הן על ידי בא כוחו והן על ידי בית המשפט להשיב באופן רגוע וענייני לשאלות שנשאלו בחקירה הנגדית. כן התבקש הנאשם להימנע מהפניית אמירות אישיות כלפי באת כוח המאשימה, ללא הועיל (עמוד 18 שורה 28; עמוד 19 שורה 9; עמוד 20 שורה 3; עמוד 25 שורות 18-21; עמוד 26 שורה 6; עמוד 27 שורות 2, 8, 17, 19, עמוד 27 בשורה 23).

55. בעדות סיפר הנאשם כי הוא אב לשני בנים, יש לו נכדה בת כמעט שנתיים. הוא הרבה לספר אודות נסיבות חייו המשפחתיות המורכבות, החיים בצל אב מכור לסמים, האלימות אשר נקט כלפי אמו וכלפיו עוד בצעירותו ואובדן אחותו בטרם עת לפני שנים רבות. כן תיאר את מערכת היחסים המורכבת עם המתלוננת רבת השנים, כך סיפר אודות המגורים בבית אמה של המתלוננת, ביקש להדגיש כי עשה כל שביכולתו לממן את המתלוננת ואימה ודאג לטיפול בבית בהתאם ליכולותיו. לדבריו כל כספו יועד לרווחתם של המתלוננת ובני משפחתה, כך לדבריו השקיע כספים רבים בתיקון ושיפוץ ביתה של האם, הלווה כספים וכן דאג לממן את שיעורי הנהיגה עבור המתלוננת עליהם שילם במיטב כספו (עמוד 14 שורות 21-23).

56. בדומה למתלוננת הודה הנאשם כי מגיל צעיר עושה שימוש בסמים מסוגים שונים. כן הודה כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום השתמש בסמים קשים ביחד עם המתלוננת. אך בניגוד למתלוננת, לאורך העדות, הנאשם עשה מאמץ מוגזם לתאר את המתלוננת ומשפחתה כדמויות קיצוניות, רודפות בצע המעוניינות ברעתו. הם עשו שימוש בכספו וללא ידיעתו, שיקרו והונו אותו, אחותה של המתלוננת משתמשת בסמים, ניסתה לסרסר בה בעבור סמים "נ" (אחותה של המתלוננת) הייתה נרקומנית, היא גררה את ב"ד (המתלוננת) לסמים" (עמוד 14 שורה 26; עמוד 14 שורות 26-29). לדבריו, המתלוננת היא הכבשה השחורה במשפחה, בעבר אושפזה ונטלה כדורים פסיכיאטריים, והיא שקרנית ומניפולטיבית. ניכר היה כי הנאשם ניסה לצמצם מחלקו באופייה של מערכת היחסים המורכבת והשליך האחריות לפתחה של המתלוננת חברותיה ובני משפחתה אשר עשו יד אחת במטרה לסכסך ולהפריד ביניהם (עמוד 15 שורות 2-8, עמוד 29 שורות 27-31). הגדיל הנאשם לעשות כאשר טען כי משפחתה של המתלוננת כישפו אותה ועשו עליה "שחור" (עמוד 18 שורה 6).

57. בתשובה לכתב האישום הנאשם הכחיש באופן גורף את המיוחס לו בכתב האישום וטען כי גרסת המתלוננת היא בדיה והיא ביקשה לטפול עליו עלילת שווא. אולם, חלקים רבים בעדותו משתלבים להפליא עם עדותה של המתלוננת ועדותיהם של נהג המונית ושגיא. הנאשם אישר כי במקרה המתואר באישום הראשון, תפס בחגורת הבטיחות של המתלוננת במהלך הוויכוח (עמוד 16 שורה 9, עמוד 26 שורה 23-24), הוא אישר כי המתלוננת יצאה

מהרכב בסערת רגשות החלה צועקת "הצילו, הוא רצה להרוג אותי", הוא גם אישר שהמתלוננת צעקה כי הוא הרביץ לה (עמוד 15 שורות 22-25). כך גם אישר הנאשם את המפגש עם שגיא וכן כי מסר לו שהמתלוננת סובלת מפוסט טראומה (עמוד 15 שורה 25; עמוד 16 שורה 18-19, עמוד 16 שורה 21).

58. הנאשם אישר כי התפרץ לרכבה של המתלוננת כמתואר באישום השני במטרה להוציא מתוכו בגדים השייכים למתלוננת והוא אף אישר כי סיפר על כך למתלוננת בשיחת טלפון (ת/2 שורה 169-174, 177, עמוד 27 שורות 32-33). הנאשם הוסיף ואישר כי כאשר שהה ביחד עם המתלוננת בחוף הים באולגה, נגרמה לה חבלה כמתואר באישום השלישי והוא גם אישר כי מסר למ"ד כי החבלה נגרמה כתוצאה מנפילה על סלע. הנאשם אישר כי צילם ושלה סרטונים בהם הוא נראה כורך חבל סביב צווארו ומבקש לשים קץ לחייו (עמוד 16 שורה 28-33, ת/2 שורות 184-188).

59. בניגוד לעדותה של המתלוננת, עדותו של הנאשם אינה עקבית או אחידה ואפשר למצוא גרסאות רבות (מידי) באשר להתרחשות האירועים. עדותו לא רק לוקה בסתירות מרכזיות הנוגעות בלב העניין, אלא שהיא אינה משכנעת או אמינה. אביא בקליפת אגוז מספר דוגמאות להמחשה.

60. הנאשם טען בעדות בנוגע לאישום הראשון כי במהלך הנסיעה המשותפת ברכב לרכישת סמים וחזרה, התגלע ויכוח בינו ובין המתלוננת, לאחר שהבין כי האחרונה עשתה שימוש בחלק מהסמים שלא בידיעתו או בהסכמתו ושלא בנוכחותו (עמוד 15 שורות 8-11, עמוד 15 שורות 17-21). מנגד, במשטרה סיפר כי בהיותם חסרי בית, חיפשו היכן לישון באותו הלילה והתווכחו האם יישנו בבית בנו או בבית אביו (ת/1). הנאשם הוסיף וטען כי בחקירתו באזהרה כי המתלוננת סירבה לישון בביתו של הבן ומכאן החל הוויכוח ביניהם (ת/2).

61. כמו כן, לשוטרים שפגש זמן קצר לאחר המקרה, טען הנאשם כי בינו ובין המתלוננת התגלע ויכוח מילולי והוא לא תקף את המתלוננת והיא לא אותו (ת/4 ותיעוד מצלמות גוף רס"ר חן בן אליהו). אך במשטרה טען כי במהלך הנסיעה וללא כל סיבה, הנאשמת הכתה אותו באזורים שונים בידו בפניו ובעורפו (ת/2 שורות 16-30). טענה זו לא נטענה בעדות לפניי והיא נעלמה כלא הייתה. במרכז עדות הנאשם עמדה הטענה לפיה המתלוננת הכתה את עצמה והיא אשר גרמה לעצמה את החבלות והיא מבקשת להעליל עליו עלילת שווא. בעדות טען כי המתלוננת החלה מכה את עצמה תוך כדי הנסיעה (עמוד 15 שורות 22), אבל במשטרה טען כי המתלוננת הרביצה לעצמה כאשר היא מחוץ לרכב. ופעם אחרת לשוטרים מסר כי הכאבים בפניה של המתלוננת מקורם בבעיות חניכיים וטיפולים רפואיים שעברה (ת/2 שורות 120-121), אך טענה זו לא נשמעה בעדות שבפניי.

62. הנאשם גם תיאר את סדר התרחשות האירועים, כל פעם באופן שונה. במשטרה טען כי קודם עצרה המתלוננת במפתיע את הרכב, אז היא החלה רצה לעבר מכוניות נוספות, לדבריו היא הכתה בפניה מחוץ לרכב ותוך כדי ריצה צועקת כי הרביץ לה, ולאחר מכן נשכבה על הרצפה והוא ניגש להרים אותה (ת/2 שורה 34-37). מנגד בעדות מסר כי המתלוננת גרמה לעצמה את החבלות בזמן שהייתה ברכב ולאחר מכן עצרה את הרכב ירדה ממנו ורצה לעבר הכביש וצעקה "הצילו הוא רוצה להרוג אותי" (עמוד 15 שורות 22-24).

63. הנאשם מסר רצף גרסאות גם באשר לנזק שנגרם לחלק הפנימי ברכב הקרוב ללוח המחוונים. במשטרה תחילה טען כי המתלוננת קנתה את הרכב פגום ובחלק הקרוב ללוח המחוונים סימני חורים, כן טען כי אין לו סיבה לגרום לנזק ברכב שכן הוא נוהג לתקן עבור המתלוננת (ת/2 שורה 56; שורה 109; שורה 112, שורה 166), אך כאשר בחקירה השנייה באזהרה מוצג בפניו סרטון מיום רכישת הרכב בו אפשר לראות כי לוח המחוונים תקין, שינתה גרסתו פנים, הפעם טען כי המתלוננת היא שגרמה לנזק בלוח המחוונים ולחורים שנראים בתמונה בכוונה להזיק לו (ת/3 שורות 5-15).

64. גם בבית המשפט מסר הנאשם בהקשר לכך גרסאות שונות. בחקירה הראשית טען כי מעולם לא גרם נזק ללוח המחוונים ברכב באמצעות מברג או כל חפץ אחר וזאת על אף שמחזיק ברכב כלי עבודה (עמוד 16 שורה 2; עמוד 15 שורות 29-30). בחקירה הנגדית טען כי הוא לא זוכר אם בעת רכישת הרכב היו קיימים חורים בלוח המחוונים אבל הוא תמיד ראה חורים באוטו (עמוד 21 שורה 14), מיד לאחר מכן מסר כי לא הבחין בנזק ללוח המחוונים ולחורים שנצפו בבירור עד שהפנו את תשומת ליבו אליהם (עמוד 21 שורה 16). וכאשר התבקש לצפות בסרטון פנים הרכב לפני שנגרם הנזק ללוח המחוונים, הופיעה וצצה טענה מיתממת ומתחמקת לפיה הוא לא רואה חורים בלוח המחוונים (עמוד 21 שורה 33), בהמשך טען כי הסרטון אינו מוצג בפניו כהלכה (עמוד 23 שורה 1-2). הגדיל הנאשם לעשות כאשר בשלב מסוים פנה אל בא כוחו ושאל: "היו או לא היו חורים? אני לא זוכר, מה אתה אומר? רואים?" (עמוד 23 שורה 7).

65. התרשמתי כי הנאשם היה מודע היטב לקושי העולה מגרסאותיו השונות (ולא רק בהקשר לרכב), ולנוכח רצף הגרסאות הוא מתקשה לעקוב ולזכור מה אמר, מתי ולמי. כך בחקירה הנגדית כאשר אמרה באת כוח המאשימה לנאשם כי הסרטון כבר הוצג בפניו במשטרה אז ובניגוד לעדותו בבית המשפט טען כי המתלוננת ואחותה הם שגרמו לנזק בפנים הרכב בכוונה להעליל עליו (ת/3). הוא "נזכר" ואמר: "כן זה מה שאמרתי במשטרה שהן עשות את זה בכוונה" (עמוד 23 שורות 11-12).

66. דווקא בנוגע לגרימת הנזק לרכב באישום השני הציג הנאשם גרסה סדורה אך היא אינה תואמת את התשובה לכתב האישום ובחקירה הראשית הנאשם לא נשאל אף לא שאלה אחת בהקשר כך. בחקירה הנגדית הודה הנאשם בפריצה לרכב ובגרימת הנזק "לא עשיתי שום נזק לאוטו, חוץ מזה שנשברה הזכוכית עקב כך שרציתי לפתוח כפתור לקחת דברים מתוך האוטו" (עמוד 23 שורה 2-3), "ניסיתי לעשות כמו שעשו פעם לפתוח את הברזל, עם חתיכת ברזל קיפלתי את החתיכה רציתי לפתוח את הכפתור ככה כמו פעם, ולוקחים את מה שצריך לקחת מהאוטו" (עמוד 27 שורה 32-33). דברים אלו בחקירה הנגדית תואמים את הודייתו במשטרה והתיאור שמסר לפיו התפרץ לרכב בכוונה לקחת בגדים ששייכים לו, השתמש בברזל, לא התכוון לשבור את הזכוכית, פתח את הדלת, לקח את חפציו האישים והניח מגן שמש על השמשה של החלון וסגר את הדלת. לדבריו התפרץ לרכב מכיוון שבתאל ובני משפחתה לא ענו לשיחת הטלפון ממנו (ת/2 שורות 147-162).

67. בחקירה הנגדית העלה הנאשם ולראשונה, טענת הגנה לפיה אין במעשה זה כל עבירה שכן הרכב שייך לו והוא ביקש לקחת את חפציו האישיים (עמוד 28 שורה 2), אך זו לא הועלתה במענה לכתב האישום (וכפי שנראה לא בכדי) והיא מצאה דרכה לסיכומים וביתר שאת. גם אם אניח בצד את השלב בו הועלתה טענת הגנה זו, היא משוללת

יסוד. אסביר. הנאשם אמנם טען כי הרכב שייך לו והוא נקנה במיטב כספו, מבחינתו "כל מה שיש לי זה שלי ושל אשתי באותה המידה". הדעת נותנת כי לו היה אמת בדבריו של הנאשם שהרי היה הרכב רשום על שמו או לכל הפחות הוא היה יודע למסור פרטים אודותיו. אך הנאשם לא ידע לומר מתי הרכב נקנה, הוא לא ידע לספר כמה עלה הרכב, והוא גם לא ידע לומר האם שולם טסט וביטוח וכו' (עמוד 21 שורה 17-18) וממילא טענה זו אינה מתיישבת עם יכולתו הכלכלית בהיותו דר רחוב, מחוסר עבודה וצרכן סמים. לא די בטענה לפיה המתלוננת החביאה מפניו כספים ולאחר מכן עשתה בהם שימוש וללא ידיעתו, כדי לבסס בעלות ברכב (עמוד 20 שורות 29-30). במאמר מוסגר ייאמר כי הנאשם התקשה להשיב על שאלות בנוגע ליכולתו הכלכלית והרגלי צריכת הסמים, וניכר כי חשב שהתשובות עשויות לסבך אותו, ועל כן בחצי פה הפטיר "אני לא יודע, לא זוכר", "לא יודע במדויק" (עמוד 19).

68. ואם לסכם נקודה זו, טענת הנאשם אינה מבוססת, חסרת פירוט, אין בחומר הראיות ראיות התומכות בה, והיא עומדת בניגוד לעדותיהן של המתלוננת ונ' בהן מצאתי ליתן אמון מוחלט. אזכיר, השתיים העידו כי הרכב בבעלותה של המתלוננת ובחזקתה הבלעדית, הוא נרכש על ידה מכספה, ללא נוכחותו של הנאשם או מעורבותו. השתיים גם הציגו סרטון מיום קניית הרכב המתעד את פנים הרכב.

69. למעלה מן הצורך, גם אם אצא מנקודת הנחה לטובת הנאשם כי הרכב הוא רכוש משותף, שהרי על פי דבריו, הוא אינו מחזיק ברישיון נהיגה, הוא אינו מחזיק במפתחות הרכב, והוא פרץ לרכב באמצעות ברזל וגרם לנזק לשמשה רק משום שהמתלוננת ובני משפחתה לא ענו לטלפון כאשר התקשר. כשהרכב נמצא בחזקתה של המתלוננת, ובשימושה הבלעדי היא זכאית להגנה על קניינה ופרטיותה וכל פגיעה בערכים אלו מהווה עבירה פלילית. טענת הנאשם במובן זה היא לא פחות ממקוממת.

70. העדר גרסה סדורה אינה ייחודית לאישום הראשון. בנוגע לאישום השלישי סיפר הנאשם במשטרה כי כאשר שהו ביחד בחוף הים באולגה, הוא ביקש להזהיר את המתלוננת מפניו של סלע, צעק לעברה "תזהרי" אך היא נתקלה בסלע עם הרגל וקיבלה מכה בצד של האף שלה (ת/2 שורה 199-202). כאשר השוטר מבקש תגובתו באשר לטענת המתלוננת לפיה, הוא היכה אותה, צעק עליה עד שעוברי אורח ביקשו שיניח לה, השיב הנאשם "לא מוכן להגיב יותר, העו"ד שלי יגיב בהמשך, הכל שקר" (ת/2 שורות 215-219). הנאשם הכחיש את השיחה שהתקיימה עם מ"ד בנוגע לחבלה שנראתה על פניה של המתלוננת והוא גם הכחיש כי אמר למ"ד החבלה נגרמה כתוצאה מנפילתה של המתלוננת על סלע (ת/2 שורות 220-223), וכל זאת בניגוד לעדותה של מ"ד בה מצאתי ליתן אמון.

71. השוואה בין הדברים שמסר הנאשם במשטרה ובין עדותו בפני מגלה לא רק אי דיוקים אלא הבדלים רבים ומהותיים. בחקירה הראשית טען כי בזמן שישב ברכב עם המתלוננת, הוא שוחח בטלפון עם מ"ד, המתלוננת ביקשה שינמיך את הקול והתחילה לצעוק. לדבריו הוא יצא מהאוטו והמשיך את השיחה בטלפון ולפתע המתלוננת פתחה את דלת הרכב והחלה רצה לעבר הסלעים, היא נפלה והוא ניסה להרים אותה. כן הוסיף כי ביקש מעובר אורח שיביא למתלוננת מים והיא החלה מתפרצת "הוא הרביץ לי" (עמוד 17 שורות 26-33, עמוד 18 שורות 1-4). בהמשך טען כי סיפר למ"ד כי המתלוננת נפלה על סלע (עמוד 17 שורה 10-12). בחקירה הנגדית התבקש הנאשם להסביר מדוע במשטרה לא מסר גרסה מפורטת והוא גם התבקש להסביר את הפערים בגרסאות השונות, אלא בהיותו מודע היטב לקשיים העולים מעדותו, הוא אפילו לא ניסה לספק לכך הסבר, הוא פנה לבית המשפט ואמר: "אני אומר לך כבוד

השופטת, אני לא רוצה לענות על השאלה הזאת". מנקודה זו והלאה במענה לשאלות רבות ושונות, השיב. "אני לא רוצה לענות על השאלה הזאת", "אני כבר עניתי על השאלות", "אני חושב שעניתי על השאלות" (עמוד 28 שורות 6, 14, 19, 29, 31).

72. במשטרה הכחיש הנאשם כי תקף את המתלוננת או איים עליה באמצעות מברג כמתואר באישום הרביעי, הוא טען כי משפחתה של המתלוננת השפיעו עליה לומר דברים אלו, בכדי להפריד ביניהם (ת/3 שורות 40-44). דברים דומים מסר הנאשם בחקירה הראשית. עם זאת, לא מצאתי להרחיב את הדיבור בעניין זה שכן גרסתו של הנאשם לא צלחה את מבחן החקירה הנגדית. הנאשם, סירב לענות על רוב השאלות וגם כאשר מצא לנכון להשיב על חלק מהשאלות, הוא התקשה למסור תגובה עניינית והוא חזר פעם אחר פעם על כי הציע למתלוננת להתגרש והיא סירבה (עמוד 29 שורות 4, 9; שורות 12-13, 16-17). הימנעות הנאשם מלמסור תשובה לגופה של האשמה מדברת בעד עצמה ויש בה לחזק את ראיות המאשימה.

73. עינינו הרואות כי גרסתו של הנאשם החלה בהכחשה וכפירה מוחלטת ונמשכה בהדבקת האשמה למתלוננת, דרך ייחוס מעורבות חלקית לעצמו (לפחות בכל הנוגע לאישום השני) ואז גרסה מכחישה בתשובה לכתב האישום וגרסאות רבות במשפט שגם בהם האמת לא הייתה נר לרגליו. התרשמתי כי מדובר בנאשם מניפולטיבי ששינה גרסאותיו במשטרה ובבית המשפט כל אימתי שסבר שהדבר עשוי לשרת את מטרותיו ובהתאם לראיות שהוצגו בפניו.

74. לכל אלו מצטרפת העובדה כי הנאשם ידע כי המשטרה מחפשת אחריו במשך ימים, אך הוא התחמק מלהתייצב במשטרה ולמסור גרסה ופטר את השוטרים ששוחחו איתו והעלו את עיקרי השיחה על הכתב, בתירוצים והסברים שונים (ת/5, ת/6, ת/8, ת/9, ת/10). במהלך חקירתו הנגדית הוא נשאל על כך וההסברים שסיפק מפוקפקים, דלים ולא הגיוניים. התחמקותו מלהתייצב לחקירה עולה לכדי התנהגות מפלילה.

75. אפשר היה להוסיף ולהרחיב בדבר עדותו של הנאשם, לרבות העובדה כי לא מסר במשטרה או במהלך המשפט את שמותיהם של עדי ההגנה היכולים לתמוך בעדותו, או בדבר האמירות הרבות העולות לכדי ראשית הודאה ("אני אוהב אותה. מותר לי להגיד לה את זה. אני מצטער ומביע חרטה"); "אני רוצה להגיד מילה אחרונה שאני אוהב את אשתי. אני רוצה לתקן את מה שטעיתי" (עמוד 6 שורה 17; עמוד 26 שורה 6, וכן עמוד 27 שורה 23), ובדבר התנהגותו האובססיבית כלפי המתלוננת וחוסר נכונותו להרפות ממנה גם בשלב זה, וכלשונו: "אם היא מבטלת את התיק אני מסכים לתת לה גט ואם לא אני אשב בכלא גם על הגט" (עמוד 30 שורות 7-9), ואולם די באמור על מנת להמחיש מדוע אי אפשר לתת אמון בגרסתו.

76. לנוכח המקובץ, מצאתי את גרסתו של הנאשם לפיה המתלוננת בדתה מליבה את האשמות שהטיחה בו ובהתאמה כי כל שביקש הוא להגן על חייה מפני המכוניות הנוסעות בכביש הסואן (עמוד 25 שורה 12, עמוד 16, שורה 1; עמוד 16 שורה 12), מופרכת ושקרית. גרסתו של הנאשם לא רק שלא עוררה בי אמון, אלא שהתרשמתי כי כול כולה ניסיון היתממות מכוון וניסיון התחמקות מלהתמודד עם האשמות החמורות שהוטחו בו על ידי המתלוננת. כן התרשמתי כי הנאשם מודע היטב לקושי העולה מגרסאותיו השונות, אך הוא לא הצליח לספק הסבר ענייני למעשיו, ניכר היה כי התחמק מלהשיב לגופן של השאלות, בפרט כאלו שעלולות היו לסבכו. יש לראות את התשובות

המתחמקות כניסיון למנוע את גילוי השקר.

עדי ההגנה (א', בת הדודה, הבן - ע' והאם)

77. ייאמר באופן כללי כי עדי ההגנה הציגו עצמם כאנשים נורמטיביים ואיני רואה סיבה לפקפק בכך. אלא שהתרשמתי כי הם עדים בעלי עניין מובהק באשר לתוצאות ההליך, ניכר כי הם הגיעו במטרה מוצהרת (ואפשר שגם מתואמת) לתמוך בגרסתו הכללית של הנאשם לפיה המתלוננת נהגה באופן אלים ובלתי מרוסן פעמים רבות גם בזמן נהיגה בכביש סואן, ונהגה לפגוע בעצמה ולכאורה גם בנאשם ובאופן חמור. מבלי להיכנס לפרטי העדויות, לא ראיתי לנכון להעניק להן משקל. אסביר.

78. עדי ההגנה לא נכחו באיזה מהאירועים המתוארים בכתב האישום, והם גם לא פגשו בנאשם או במתלוננת סמוך להם. עדותם מתייחסת לאירועים חיצוניים לכתב האישום אך הם לא מסרו עדות בהקשר אליהם במשטרה. ההסבר שניתן על ידי ע' בהקשר לכך, אינו משכנע בפרט שהוא העיד על אירועים לכאורה חמורים בהם תקפה המתלוננת את אביו, ובמקרה אחד אף דרסה אותו ברכבה.

79. בדומה לעדותו של הנאשם, העלו עדי ההגנה תמונה עובדתית שאינה מעוגנת בהקשר של זמן ומקום, ובולט החסר בפרטים אותם אפשר לאמת באופן כללי ואל מול עדותו של הנאשם בפרט. עדויותיהם של עדי ההגנה כמו גם עדותו של הנאשם נעדרות תימוכין או תיעוד והן נותרו בגדר השמצות בלבד. ע' והאם, כמו הנאשם לא פסחו על האפשרות להשחיר את פניה של המתלוננת ולהציגה באור שלילי (עמוד 34 שורות 28-31; עמוד 35 שורות 30-32); (עמוד 37 שורה 17, שורה 13; עמוד 38 שורה 17; עמוד 39 שורה 5). עוד ניכר כי השניים מתוסכלים ממעצרו של הנאשם, לטעמם שלא בצדק.

80. אמו של הנאשם מעוניינת באופן טבעי להגן על בנה ולתמוך בגרסתו הכללית כאמור ובתוך כך בטענתו כי הרכב שייך לו ולכל הפחות מהווה רכוש משותף, אלא שלא היה בפיה מידע אינפורמטיבי שיש בו לתרום להכרעה בסוגיה.

81. עוד אוסיף כי עדי ההגנה הציגו את גרסאותיהם לראשונה בבית המשפט, הנאשם לא מסר במשטרה את שמותיהם כאלו היכולים לתמוך בטענותיו, והוא לא מסר את שמותיהם בתשובה לכתב האישום. האפשרות להעיד את ע' כעד הגנה עלתה בשלב מאוחר של המשפט ולאחר שמיעת עדותו של הנאשם. אך חשוב מכך וזה העיקר, בא כוח הנאשם לא מצא לנכון לעמת את המתלוננת בחקירתה הנגדית עם גרסאותיהם של עדי ההגנה (אפשר משום שאלו נשמעו לראשונה בפרשת ההגנה).

82. בסופו של דבר, לא מצאתי להעניק לעדותיהם של עדי ההגנה, משקל כלשהו ואין בהם לכרסם בתשתית הראייתית המוצקה שהציגה המאשימה.

83. בבחינת למעלה מן הצורך, גם אם אניח לטובתו של הנאשם, כי באירועים אחרים נהגה המתלוננת באופן שאינו תואם את הסיטואציה או שהתפרצה כלפיו ואף באם נקטה באליומות כנגדו, אין בכך ללמד כי המתלוננת בדתה את האירועים המתוארים בכתב האישום מליבה או לפגום במארג הראייתי שהציגה המאשימה.

84. לסיום, טענת ההגנה לפיה הימנעות המאשימה מהגשת כתב אישום כנגד המתלוננת בגין נהיגה תחת השפעת סמים מהווה אכיפה בררנית המקימה לנאשם טענת הגנה מן הצדק, לא תוכל לעמוד. לא מדובר באכיפה בין בני אדם דומים או מצבים דומים, וההגנה אף לא עמדה בנטל להוכיח כי ההבחנה בין המעורבים השונים מבוססת על שיקולים בלתי עניינים של המאשימה.

תוצאה

המאשימה עמדה בנטל הוכחת אשמתו של הנאשם במיוחד לו בכל ארבעת האישומים, ומשכך אני מרשיעה אותו בעבירות המפורטות ברישא של הכרעת הדין.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשפ"ב, 31 ינואר 2022, במעמד הצדדים